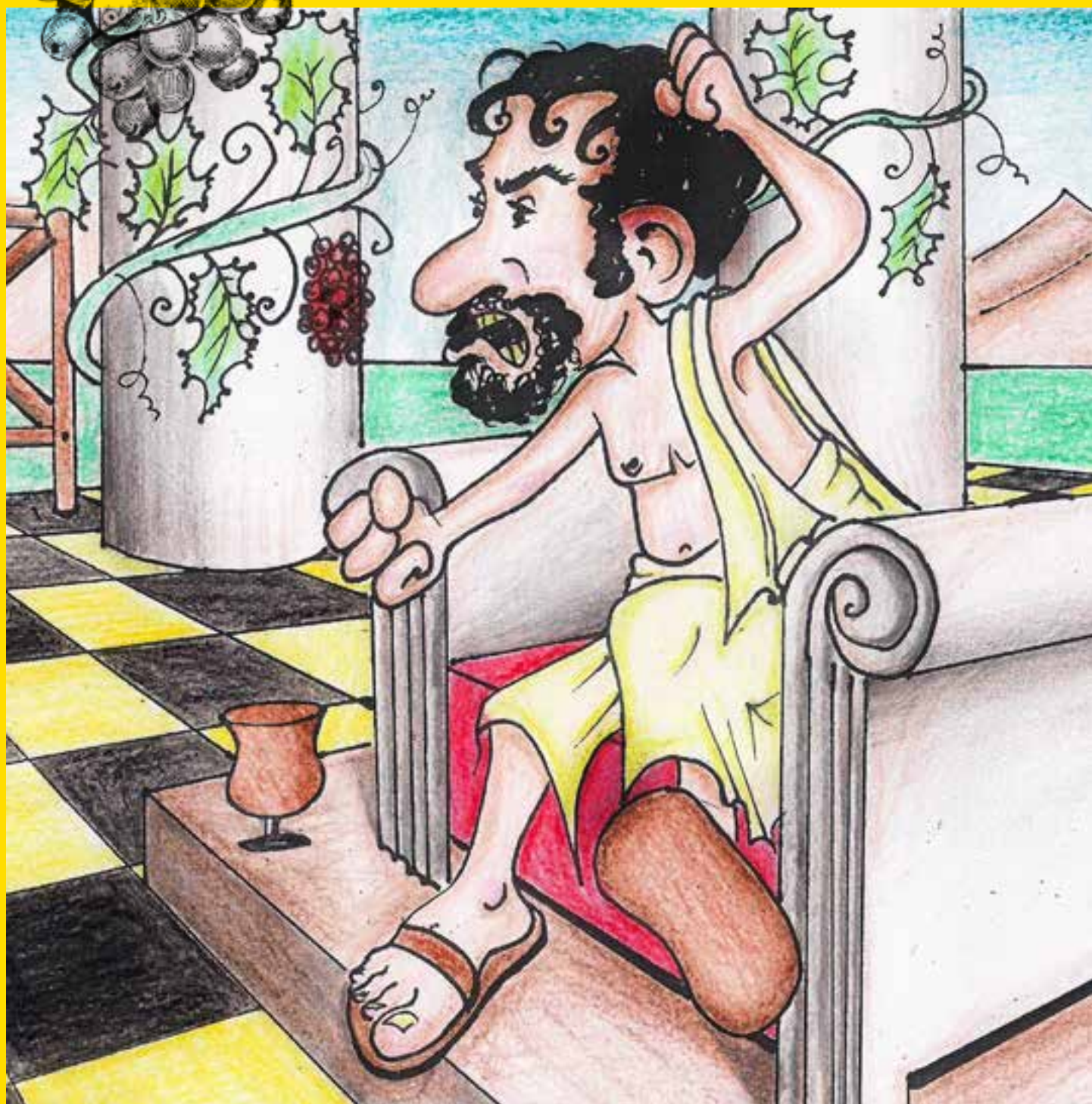

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΟΙΝΟΚΛΗ

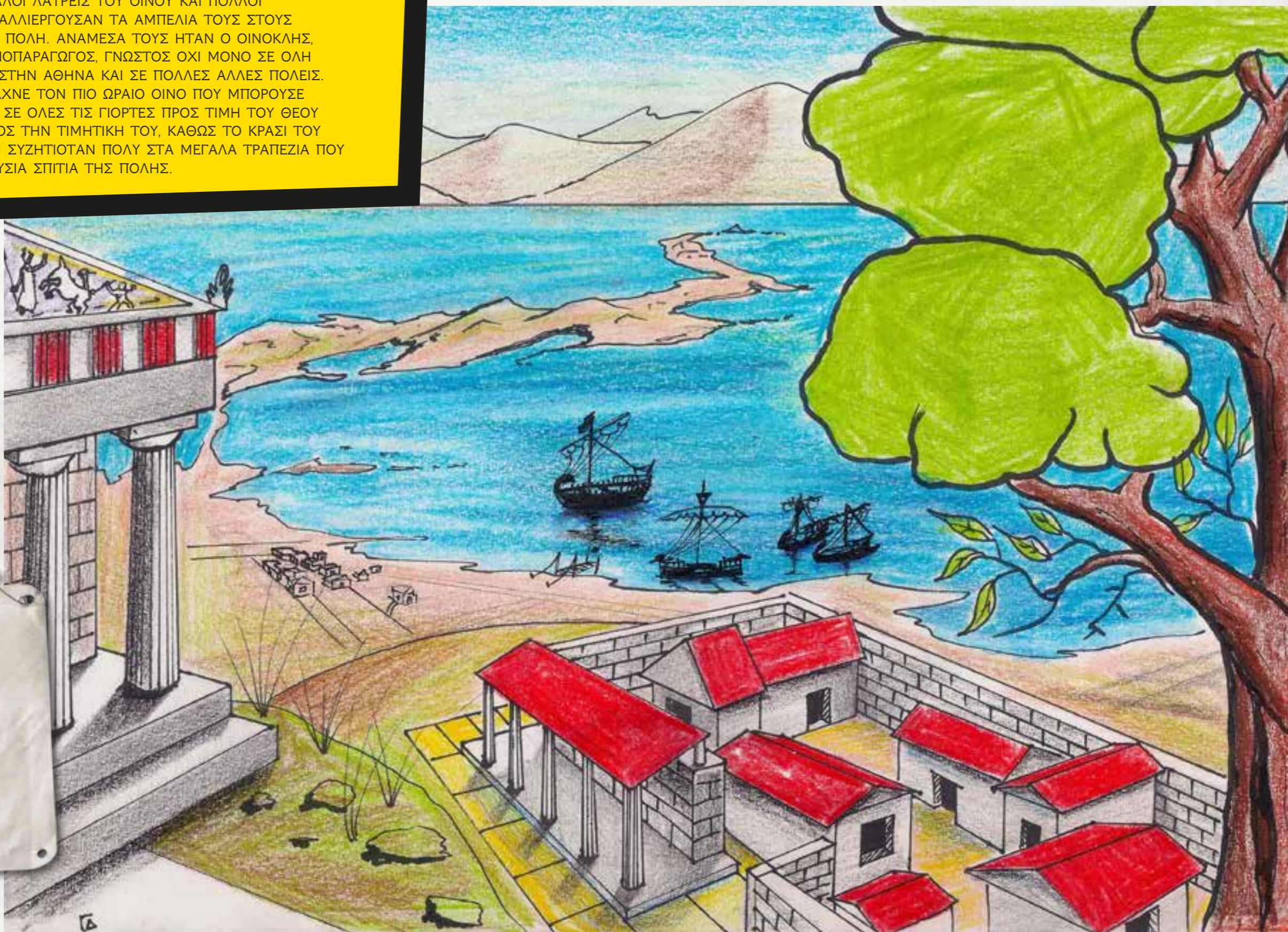
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΡΕΤΡΙΑ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ, ΣΤΗΝ ΕΡΕΤΡΙΑ ΤΟΥ 4ΟΥ ΠΧ ΑΙ., ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΗ, ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΕΝΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΟΛΟ, ΓΕΡΑ ΤΕΙΧΗ, ΟΜΟΡΦΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΝΑΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ, ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ.

ΤΟΤΕ ΖΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΣΑΝ ΤΑ ΑΜΠΕΛΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ. ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ Ο ΟΙΝΟΚΛΗΣ, ΕΝΑΣ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΣ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΓΝΩΣΤΟΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΡΕΤΡΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ. ΛΕΓΑΝΕ ΟΛΟΙ ΠΩΣ ΕΦΤΙΑΧΝΕ ΤΟΝ ΠΙΟ ΩΡΑΙΟ ΟΙΝΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΕΥΤΕΙ ΠΟΤΕ ΚΑΝΕΙΣ. ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, ΕΙΧΕ ΚΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΤΟΥ ΕΙΧΕ ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΙΟΤΑΝ ΠΟΛΥ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΝ ΣΤΑ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ.

**«ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΦΥΛΙ ΣΤΟ ΚΡΑΣΙ»
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΑ ΕΡΕΤΡΙΑ**

Σενάριο:

Ρωμανός Πετρίδης, μαθητής Ευαγγελικής Σχολής
Ν. Σμύρνης, φίλος Γυμνασίου Ερέτριας

Διάλογοι, ανάπτυξη ιστορίας:

Σοφία Κανάκη (μαθήτρια Γυμνασίου Ερέτριας)

Επιμέλεια σεναρίου και διαλόγων:

Άννα Καραμπατσώλη, δ/ντρια Γυμνασίου Ερέτριας

Απόδοση στα Αγγλικά:

Έλενα Αρκάδη, εκπαιδευτικός Γυμνασίου Ερέτριας

Εικονογράφηση:

Γιάννης Δημουλάς, καθηγητής Καλλιτεχνικών.

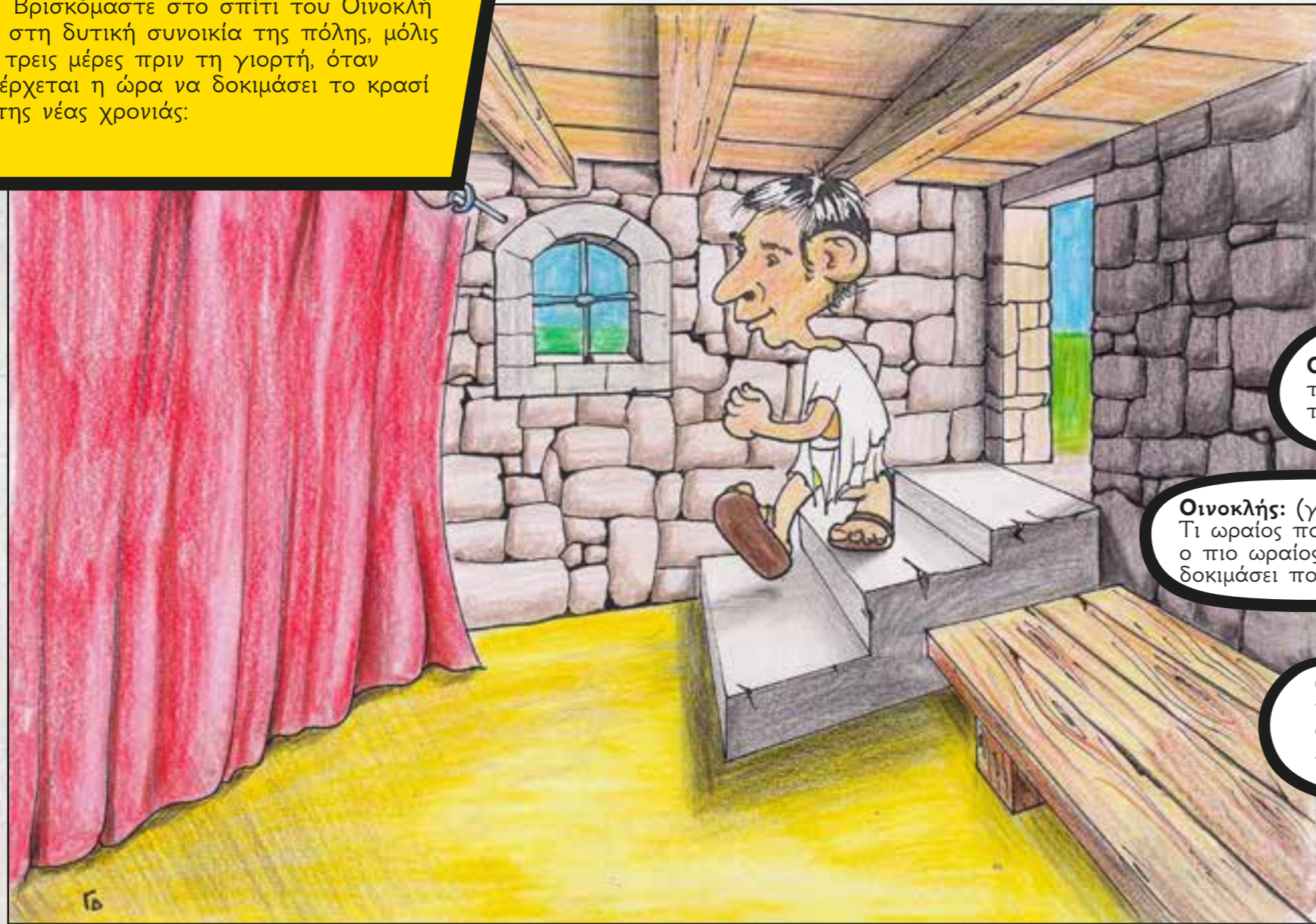
Συνεργάστηκαν οι μαθήτριες Σοφία Κανάκη,

Νίνα Λιμπάχερ, Εβίτα Παππά (Γυμνάσιο Ερέτριας)

και Παναγιώτα Κολαΐτη (Γυμνάσιο Κανήθου)

Οικία Οινοκλή
Δυτική Συνοικία της Πόλης

Βρισκόμαστε στο σπίτι του Οινοκλή στη δυτική συνοικία της πόλης, μόλις τρεις μέρες πριν τη γιορτή, όταν έρχεται η ώρα να δοκιμάσει το κρασί της νέας χρονιάς:

Οινοκλής: Είναι η ώρα για την πρώτη δοκιμή του Οίνου.

Οινοκλής: (γεύεται τον οίνο)
Τι ωραίος που είναι!!! Είναι ο πιο ωραίος οίνος που έχει δοκιμάσει ποτέ άνθρωπος!!

Ο Οινοκλής όμως από τον μεγάλο ενθουσιασμό του έκανε ένα μεγάλο σφάλμα...

Οινοκλής: Ο οίνος μου είναι ο καλύτερος από όλους... ξεπερνάει ακόμα και τον οίνο που γεύεται ο Διόνυσος με την ακολουθία του στις εξορμήσεις τους

Ο Θεός όμως, κάπου ψηλά.. αλλά όχι πολύ μακριά, όπως πάντα, άκουσε αυτά τα λόγια και άρχισε να μηχανεύεται μία σκληρή τιμωρία για τον Οινοκλή. Σύντομα ο Οινοκλής θα πλήρωνε το τίμημα των πράξεών του.

Θεός Διόνυσος: Τι ατίμωση... πώς τόλμησε να συγκριθεί μαζί μου ένας θνητός... θα πληρώσει πίκρα για αυτό που έκανε.

**Οικία
Άρχοντα Καλλίστρατου**
Οικία με Ψηφιδωτά

Ήρθε η ημέρα της γιορτής και ήταν ώρα να προσφέρει ο Οينوκλής το περίφημο κρασί του στους εκλεκτούς καλεσμένους του άρχοντα Καλλίστρατου στην πιο όμορφη οικία της πόλης.

Όλοι δοκίμασαν το κρασί και έδειξαν μεγάλη ευχαρίστηση. Όταν όμως ο Οينوκλής δοκίμασε το κρασί του κοκάλωσε... Το κρασί του ήταν άγευστο!! Ξαναδοκίμασε... Πάλι άγευστο... Του φαινόταν περίεργο. Γιατί το κρασί του έχασε τη γεύση του; Άσπρισε από τον φόβο του! Ξεροκατάπινε... Αισθανόταν πως είχε αποτύχει οικτρά εκείνη τη χρονιά. Θα διαδίδονταν τα νέα από στόμα σε στόμα. Θα έχαναν όλοι κάθε εκτίμηση που είχαν στο πρόσωπό του, τη φήμη του και το όνομά του θα συνδέονταν πια με μια αποτυχία... Κοίταζε παραξενεμένος τους καλεσμένους στα ανάκλιτρα να πίνουν, να τρώνε και να γελούν και δεν καταλάβαινε τι γινόταν. Ζαλίστηκε. Όλα γύριζαν γύρω του... Δεν είχε όμως ακόμα αντιληφθεί πως αυτή ήταν η τιμωρία του για την ύβρη που είχε διαπράξει...

Το βράδυ μετά τη γιορτή γυρίζει σπίτι του. Ο πιστός υπηρέτης του τον είχε συνεφέρει και τώρα, κρατώντας το λυχνάρι για το φως, δεν έχανε από τα μάτια του το αφεντικό του. Πρώτη φορά τον έβλεπε τόσο αναστατωμένο, τόσο αδύναμο...

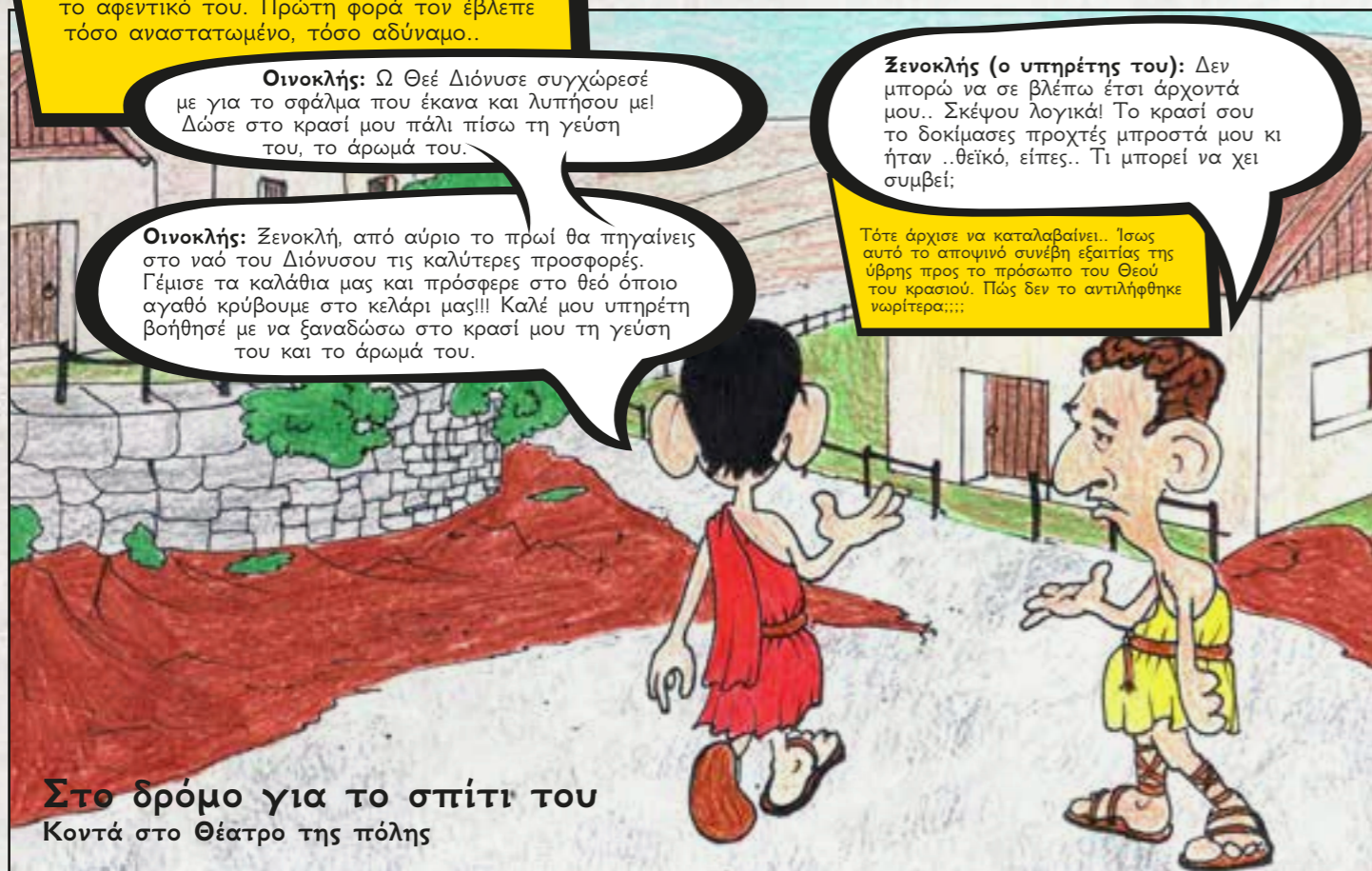
Οينوκλής: Ω Θεέ Διόνυσε συγχώρεσέ με για το σφάλμα που έκανα και λυπήσου με! Δώσε στο κρασί μου πάλι πίσω τη γεύση του, το άρωμά του.

Οينوκλής: Ξενοκλή, από αύριο το πρωί θα πηγαίνεις στο ναό του Διόνυσου τις καλύτερες προσφορές. Γέμισε τα καλάθια μας και πρόσφερε στο θεό όποιο αγαθό κρύβουμε στο κελάρι μας!!! Καλέ μου υπηρέτη βοήθησέ με να ξαναδώσω στο κρασί μου τη γεύση του και το άρωμά του.

Ξενοκλής (ο υπηρέτης του): Δεν μπορώ να σε βλέπω έτσι άρχοντά μου.. Σκέψου λογικά! Το κρασί σου το δοκίμασες προχτές μπροστά μου κι ήταν ..θεϊκό, είπες.. Τι μπορεί να χει συμβεί;

Τότε άρχισε να καταλαβαίνει... Ίσως αυτό το απομινό συνέβη εξαιτίας της ύβρης προς το πρόσωπο του Θεού του κρασιού. Πώς δεν το αντιλήφθηκε νωρίτερα;;;

Στο δρόμο για το σπίτι του
Κοντά στο Θέατρο της πόλης

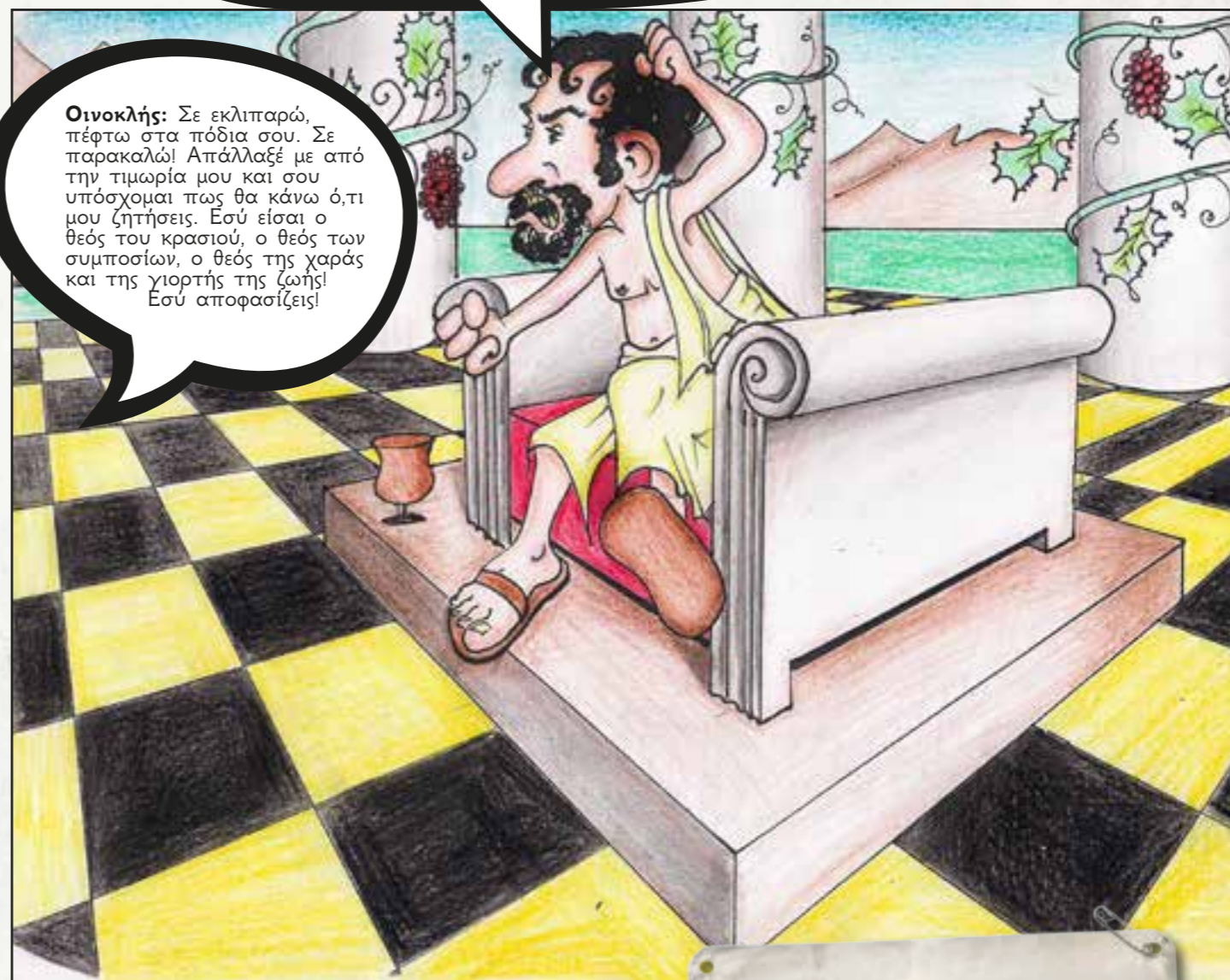

Τότε εμφανίστηκε μπροστά του ο Διόνυσος.

Διόνυσος: Ανόητε, το κρασί σου δεν έχασε τη γεύση του! Εσύ την έχασες! Το κρασί σου είναι πολύ ωραίο, αλλά εσύ δεν μπορείς να το γευτείς όπως και τίποτε άλλο μαζί με αυτό!!!

Διόνυσος: Πολύ καλά! Αλλά από δω και πέρα στις γιορτές θα προσφέρεις τον οίνο σου δωρεάν σε όλους στην Ερέτρια και δυο φορές το μήνα θα δίνεις από την παραγωγή σου στο ναό μου για τις ανάγκες των τελετών.

Οينوκλής: Σε εκλιπαρώ, πέφτω στα πόδια σου. Σε παρακαλώ! Απάλλαξέ με από την τιμωρία μου και σου υπόσχομαι πως θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις. Εσύ είσαι ο θεός του κρασιού, ο θεός των συμποσιών, ο θεός της χαράς και της γιορτής της ζωής! Εσύ αποφασίζεις!

Ο ΟΙΝΟΚΛΗΣ ΥΠΑΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΠΗΡΕ ΠΙΣΩ.. ΤΗ ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ! ΕΜΑΘΕ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΤΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟ ΟΙΝΟ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ. ΚΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΕΝΙΩΘΕ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ.
ΕΚΤΥΛΙΣΣΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΕΡΕΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ

COPYRIGHT ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΡΕΤΡΙΑΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ERASMUS* 2016 – 17